Ἀπὸ τὴν Καβαλαρία ἦτον ὁ Ἀϊ Γιώργης ἐμεῖ ἔβγαινε τὸ ἀστέρι ἢ δὲν ἔδι-
νερό νερό, δὲ νὰ φάγῃ ἄνθρωπο νὰ δώσῃ νερό, ὕστερα ἔβγαψε αἷμα.

Τὸ τραγοῦδι τοῦ Ἀϊ Γιώργη.

Ἀχ Ἀϊ Γιώργη ἀφέντη μου, ἀφέντη καβαλάρη
στὸν τόπο μας ἐβγαίνει θεριό, κάθε πρωΐ ἢ βράδυ.
Μιὰ μερὶ δὲν τὸ δώσανε ἄνθρωπο νὰ δειπνήσῃ
νερὸ γρουλιὰ δὲν ἔδωσε [illegible] νὰ δροσίσῃ.
Ἀϊ ῥίξαμε τὸ μπουλετί [illegible] δὲ νὰ πέσῃ;
[illegible]
ὁποῦ τὴν εἶχ' ὁ κύριε τῆς [illegible] ὡραιοποῦλα
Ἐλάν τάκουσε ὁ βασιλέ αὐτοῦ τὸν λόγο λέγει εἶπε
ὅλο τὸ βασίλειό μι πάρτε τὸ ἢ τὸ παιδί μι ἀφῆστε.
Γιὰ παρ' τε τὸ παιδάκι μου στολίστε σὰ νύφη
ἢ πάντελιστὸ θεριὸ ὀλίγο νὰ εἰσνύσῃ.
Στὸν δρόμο ὅπου πήγαινε τὸ κῦρε καβαλάρης
Στάσου, στάσου νὰ κοιμηθῶ στὸ γόνατο σ' ἐπάνω
ἢ ὅταν ἀνέβη τὸ θεριὸ ἐμένα νὰ φωνάξῃς
Ψέμαστα λὲς γενάκη μου νὰ μὲ παρηγορήσῃς
ὅταν δ' ἀνέβη τὸ θεριὸ δὲ μ' ἀφήσῃς ἢ δὲ φιγῇς.
Ἀκόνει ἢ γῆς μουντροβολεῖ ἢ τὰ νταβάρια πέφτουν
Λύκνω νὰ δῆς γενάκημον, σύκνω νὰ τὸ σκοτώσῃς

Μὲ παρηγόρεις, μ' ἔχεγες τοῦ θὲ μὲ γλυκόνου »
Χρυσὸ κοντάρι ἔσυρε ἡ τὸν χαιμὸ τὸν πῆρε
χρυσῆ κορδέλα ἔβγανε ἡ τὰ μαλιὰ τὴν δένει
Τρὰ δὲ χαρὰ ποῦ γένηκε στὴν γῆς τὴν οἰκουμένη
Πέσ τὸ νὰ ζῆς ζενάκη μου πῶς χένε τὰ ὄνομα σου
Θὰ οἱ χαρίσω ὁ κύρης μου χαρίσμαντα δικά σου
Γιωργῆ σταυτιώτη με χέγανε ἀπὸ τὴν Καμπανία
Νὰ εἴπης τὸν πατέρα σου νὰ κάν τὴν ἀκηκοία
ἡ μεσ τὴν μεσ τὴν ἀκηκοιὰ νὰ κάν προσκυνητάρι
νὰ ζωγραφιὸ τὸν αἰ Γιώργη μὲ τὸ χρυσὸ κοντάρι
ἡ μὲ τὸ βούβαλο τοὐλαμμα [illegible] βαλεῖ τὸ χάδι
γ' ἀνάφτει τὴν [illegible] κάθε πρωὶ ἡ βράδυ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ